

A^o. 1830.

BREDASCHE

Staats-, Letterkundig-

Nieuws-

Donderdag

COUBANT

en Wetenschappelijk

Blad.

den 7 December.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEBS DER STAD BREDĀ, brengen bij deze, ten verzoeken van den heer Meland, Plaatselijken Commandant ten kennisse dat ingezetenen, dat aan te vangen met morgen den 8den December, de poorten dezer vesting ten half vijf en de sluitboomen ten vier ure des na middags zullen worden gesloten.

Breda, den 7 December 1830.

H. W. SCHAUBERKES.

Ter Ordonnantie van den Secretaris der Stad.

H. W. SCHAUBERKES.

NEDERLANDEN.

Breda, den 8den December.

De ontzins door de beide kamers aangenomen wet van den 4den Dec. 1830, ter voorziening in het te kort op de begrooiting van het departement van oorlog voor het jaar 1830, is heden uitgevaardigd, zijnde daarbij de som, bij de begrooiting-wet van den 24 December 1829, voor gezegd departement bepaald, met elf millioenen drie honderd twee en vijftig duizend vier honderd guldens vermeerderd.

In het midden der maand October gaf een ingezetene van Rotterdam, Z. M. met grooten aandrang en op eene levendigen toon, te kennen, dat de scheeps-beschuit en lijst, aldaar voor de approviandering der vestingen geleverd, niet naar mate van den prijs voldeed. Dadelijk werd er eene herkeuring van de geleverde goederen belast en bij dezelve bevonden, dat de Beschuit en lijst van de beste kwaliteit en volkomen naar den prijs geleverd waren. Z. M. heeft daartop den burgemeester van Rotterdam, door wiens zorgen deze artikelen aangekocht waren, deszelfs Hoogtevreemtheid over zijne bemoeijingen betuigd, terwijl Hoogstdezelve tevens den daartoe ongenoodigden klager deszelfs ongenoegen heeft te kennen gegeven, over de door hem aangewende pogingen, om onder schijn van vaderlandsheide, twijfelingen te verspreiden, zoo over de deugdelijkheid van de gedane leverantien, als wegens de verrigtingen van den burgemeester van de plaats zijner woning.

Wij hebben, in ons notitie van zondag 11, gemeld, dat er een Bataillon der Overijsselsche schutterij aan het leger toegevoegd was en te Rozendal gekantonneerd lag, dit is niet nauwkeurig, het de Overijsselsche schutterij, maar de Noord-Hollandsche mobiele schutterij, sterk 923 man, is aan het leger toegevoegd en heeft in opgemelde plaats kantonnermenten betrekken.

H. M. De koningin, benevens H. K. H. prinses Frederik, zijn histeren door Utrecht gepasseerd, zich naar Berlijn begevende.

Volgens brieven uit Rome van den 24sten nov. was de Heil. Vader zeer ziek, zelfs zoo, dat men aan deszelfs herstelling twijfelde. Z. Heil. had, den vorigen avond, de Heil. Sacramenten ontvangen.

De 16de zitting van het nationaal congres is den 2den December te Brussel, onder het voorzitterschap van den heer Surlat de Chokier, geopend geworden. De heer de la Marche draagt aan het congres een ontwerp van constitutie voor en biedt aan era inlichtingen te geven, omtrent de onderscheidene artikels, die het vervat.

Een brief van zekeren Auguste, die het congres voorsiet om tot Souverein van België te verkiezen, Z. K. H. de infant van Lucca, wordt naar de commissie voor de peñas gezonden. Hetzelfde geschiedt omtrent de voordragt van den aarts-hertog Ferdinand van Oostenrijk, en een ander van den hertog van Reichstadt tot hoofd van België te verkiezen, op voorwaarde van eene der dochters van Koning Lodewijk Philippus te trouwen. Nog ingezonden onderscheidene brieven, als een van Jessere te Parijs, het congres een ontwerp van verklaring der natuurlijke burgerlijke en staatkundige regten aanbiedende, om aan het hoofd der constitutie te plaatsen. Een ontwerp van finantien door Dops te Namen. Verzoek van 21 ridders van het legioen van eer, om betaling als zoodanig. De president leest een verzoek van het comité van koophandel te Antwerpen,

zich beklagende, dat de verdraging, van de uitvoering der gesloten conventie, den laatste slag aan den handel van Antwerpen brengt, en verzoekende om de uitvoering van den verdraging te bevoordigen.

De heer Osi verzoekt om mededeeling, door het provisioneel gouvernement, van het protocol van Londen van den 17den November; om mededeeling van de brieven van de heeren Cartwright en Bresson; idem, van de maatregelen, genomen tot het doen erkennen van de Belgische vlag door de vreemde magten en vooral door de Hollanders; verzoek, dat het gouvernement de vrije vaart op de Schelde doe herstellen, en zorge, dat de schepen naar Antwerpen gestedineerd, geen regt van doorgang meer behoeven te betalen; idem, om bericht over den toestand der finantien van België.

Verbonden Peters zegt dat de petitie van Antwerpen de ernstigste overweging verdient. Hij wijdt daarbij uit over de vijandelijke gemeenschap der Hollanders tegen de Belgen en het honorabele lid spaart daarbij geene lasteriggen of leugens. (Lrouwens, de leden van het congres toonen zich daarin geen enkelen trap hooger te staan dan de Belgische dagbladschrijvers). Holland is altijd (zegt hij) de vijand van onzen koophandel geweest; hij zal zich thans ook zodanig toedoen, en zal eene gedwongene uitlegging aan alle onze overeenkomsten geven. Al de koningen, sedert Philippus II, hebben ten doel gehad aan Holland het monopolie te verzekeren, ten nadele van België. Het traktaat van Munster, van den 30sten Januarij 1648 heeft, door het sluiten der Schelde van de zijde der staten, onzen handel vernield. Holland was echter nog niet voldaan; hij heeft zich verzet tegen het oprigten van eene Indische compagnie, en Ostende verviel weder in het niet. Het Barbaars traktaat (den 10den November 1715) in deze ziele ongelukkige stad Antwerpen geteekend, vermeerderde nog al de handel van Holland. Te vergeefs poogde Jozef II de opening der Schelde te verkrijgen.

De zelve gaat beheerscht nog heden het kabinet, aan welks hoofd zich althit een hatelijk man bevindt. Het protocol bevat dubbelzinnige uitdrukkingen, waarvan Holland zich tot zijn voordeel bedienen zal. De vijandelijke troepen bezetten nog een gedeelte van ons gebied. Holland ofgemeent om de middelen van verdediging en zelfs van aanval. Hij ondersteunt het verzenden der petitie naar het provisioneel gouvernement.

Enige andere leden betuigen ook hunne ontevredenheid over het strekken der vrije vaart, na het opheffen der blokkade. De heer Osi haagt een droevig tafereel op van den toestand van Antwerpen. Bij alden ide tegenwoordige staat, van zaken moet voorduren, zegt hij verder, zal de Antwerpsche kooplieden genoodzaakt zijn, om hunne schepen en ladingen, het zij naar Holland, het zij naar Hamburg te zenden. Reeds hebben verscheidene kooplieden Antwerpen verlaten of maken zich gereed het te verlaten, terwijl zij hunne kapitalen en nijverheid mede nemen, Belgische kooplieden zullen zelfs hun voorbeeld moeten volgen, en dan zal Antwerpen binnen weinig maanden, geen koophandel meer bezitten. — Reeds bevinden zich alrijke havenwerkers, sedert eene maand, zonder werk. Zij komen zelfs aan de huurs werk en brood vragen, en de kooplieden moeten, in plaats van zaken te doen, zich onledig houden met het verzamelen van middelen, om deze ongelukkige volksklasse te helpen. De Antwerpseers zullen alles doen, om, dezen winter, het werk volk te onderhouden, maar ieder heeft ontzettende verliezen geleden, zoo door het verbranden van het entrepôt, welke schade op ten minste 10 à 12 millioenen franken geschat wordt, als door de volslagen stremming des handels. De kooplieden haasten zich om naar binnen lands, hetgene hun nog overig is, te verzenden, ten einde het overige van hun fortuin niet te verliezen. De spreker zegt, niet verder over dit punt te willen uitweiden, maar gaarne te zullen zien, dat de gedeputeer-

van de Vlaanderen en Henegouwen eene schildering van den stilstand der fabrieken gaven, die men ook aan den tegenwoordigen toestand van zaken, en vooral aan de toestand der Schelde moet verschrijven. Dat te verwerpen, meent de spreker, dat het er niet beter uitziet dan te Antwerpen, en dat het geheele land er door lijdt. Eindelijk verzoekt hij, dat er gedenkbereid worde over het laatste gedeelte zijner vraag, betrekkelijk de financiën en bijzonder het budget van 1831.

De heer *Kan de Weyer* tracht de redevoeringen, welke, gelijk hij zegt, de goede ingezetenen moeten vertrouwen en de openheid en den handel moeten belemmeren, te beantwoorden. Hij verdedigt de maatregelen door het provisioneel gouvernement genomen, om de ophaffing der blokkade en de vrije vaart te bespoedigen; hij schryft de vertraging gedeeltelijk toe aan de gewone traagheid der Hollandsche administratie, maar zegt dat het ook mogelijk is dat er kwade trouw heerscht, en dat Holland wellicht dan wapenstilstand alleen vraagt, om deszelfs financiën te herstellen en huurlingen, Zwitsers namelijk, te rekruteren. Voer geld, gaat hij voort, kan men Zwitsers bekomen, maar men moet er goed moed, geen partij voor, geen morele kracht voor, die de overwinning behalen. Ik ducht de aankomst der Zwitsers niet; wij hebben 30,000 man op de been, waarvan 1,100 man kavalierie (*). Zonder organisatie, zonder discipline, zonder munitie, hebben wij alleen met eenige veldstukken, een leger van 27,000 man (†) verdraven. Wat zullen wij dan nu niet doen?

De discussie over de vrije vaart worden voortgezet. Men gaat achtereenvolgens over tot die over de financiën, de inlandse stokerijen, het trekken eener linie van douanes naar den kant van Holland, de burgerwacht, de verkiezingen enz. Enige petitiën worden naar het Bureau van resignementen verzonden. De vergadering gaat tot de orde van den dag over, op eene petitie van de stad Gent, zich beklagende over het onwettig vernietigen van de verkiezing der stedelijke regering.

Morgen, vereeniging in de secties. Overmorgen, zaterdag, zal zich het Congres en Corps begeven naar de IJkeldierst en naar de plattigheid van het leggen van den steen voor het gedenkteken van de Plaats der Martelaars.

Maandag, publieke zitting. De Parijse dagbladen zijn vol van verklaringen van de redevoering van den heer *Lafitte*, van welke invloed het gesproken heeft, zich niet schijnt te kunnen losmaken, willen daaraan volstrekt eene oorlogsdreigende geest toekennen; en het blijkt maar al te zeer dat, althans het Parijsche publiek, ook in dien geest gestemd is.

Men heeft opgemerkt, dat, toen de minister door een daverend handgeklap geroemd werd, tot driemaal toe de verzekering is herhaald, dat Frankrijk ook bij hare naburen geene interventie zou duldend, en dat de Koning zich te gelijk met zijne zoons aan het hoofd des legers zouden stellen, dat alsteen de openbare vermaning de geestdrift, zelfs der ijverigste leden van de linkerzijde, hebben overtroffen, terwijl het gedeelte der kamer, hetwelk gewoont is zich minder door zulke verrukkingen te laten wegleiden, het niet gewaagd heeft om de geringste afkeuring daarvan te kennen te geven.

De voorbereidende werkzaamheden tot het daarstellen eener constitutie houden de verschillende secties van het Belgisch Congres dagelijks bezig; de centrale sectie heeft bepaaldelijk de orde vastgesteld, welke ten aanzien der onderwerpen in dit gewigtig stuk zal worden gevolgd. Het is opmerkelijk dat terwijl het late hoofdstuk ten opschrift draagt: *Van het grondgebied en deszelfs verdeelingen*, de sectien uitdrukkelijk zijn uitgenoodigd zich niet voor als nog met dit onderwerp, in te laten.

De Heeren *Ch. Rogier* en *Jolly*, commissarissen speciaal van het provisioneel gouvernement, na eerst te Gent de troepen in openschouw genomen te hebben, hebben hunne inspectien in de zandige steden van België voortgezet. Van Namen zijn zij naar Doornik en van daar, vergezeld van den generaal *Nypels*, naar Ath gegaan; vervolgens hebben zij de troepen te Mone gespecteerd.

Den 4den dezer heeft men in Brussel, overeenkomstig een daarvan gegeven programma in plegtstatigen optocht van uit de Guldde kerk naar het plein van St. Michel, dat nu den naam van het martelaars-plein gekregen heeft, den eersten steen gaan leggen, voor het monument dat ter eer der gemeenveldde vrijheidsmartelaars, op dit plein zal opgericht worden; alle militaire en burgerlijke autoriteiten, het provisioneel gouvernement en de leden van het Congres hebben er bij geassisteerd.

De Belgische vrijwillige kampvechters beklagen zich voortdurend bitter over de schrale behandeling, welke zij van het nieuw gouvernement ondervinden. De zede groot is, dat allen welken de voets zullen moeten gaan. Uit de volgende daadzaak blijkt dit maar al te zeker. Een dier vrijwilligers begeeft zich naar zijnen chef den bekenden *Niellon*, deeltijk klagende over den slechten staat zijner schoenen. » Wilt gij uwe schoenen tegen de mijne vernieuwen, vraagt hem de generaal koeltjes; de arme sukkel nam het aanbod gratig aan, doch ras bleek hem dat zijn generaal niet veel beter dan hij geschoeid was, want de zoolen en fienters hingen er bij neer. Of wij hier een trek van milddadigheid of van zelfopoffering in *Niellon* te bewonderen hebben, durven wij niet beslissen; wij hebben er vrede mede, doch zien er weer uit middagklaar dat de positie der belgische militairen, van den hoogsten tot den laagsten, geenszins de beste is.

Op den eersten dezer zijn in Antwerpen enige troepen binnengerukt. Op de Citadel is men, volgens gewoonte, op zijde geweest. De Artillerie bevond zich met brandende lonten bij hunne stukken, en de wachten waren verdubbeld. Des anderendaags zijn er van deze ingemarcheerde muitelingen ruim drie honderd gedeporteerd.

De generaal *Chassé* en het garnizoen genieten allen de beste gezondheid.

Het, in ons vorig nummer, onder het artikel Parijs, vermelde gewigtige verslag van den heer *Lafitte*, minister van financiën van Frankrijk, in de Kamer der afgevaardigden van dat Rijk in hare zitting van den 1sten dezer uitgebragt, luidt als volgt:

» In de laatste dagen hebben zich geruchten van vrees voor oorlog verspreid, gesproken uit het aanschouwen der aanzienlijke toerusting en deze hebben genoegzame geloofwaardigheid bekomen, om op den staat des koophandels van dit land invloed uit te oefenen, zonder daarom den moed der ingezetenen te verdoven.

De materiele belangen der volken hebben rust noodig; want zoo hunne grootheid uit den oorlog kan spruiten, hangt hunne voorspoed ook eeniglijk van den vrede af. Wij hebben nu steeds de hoop, dat deze kostbare vrede behouden zal blijven. De onderscheiden kabinetten gaven ons bij voortdurend de verzekering der vredelievendste gezindheden. Onze handen van vriendschap zijn nog nauwer toegehaald met een volk, dat ons in de loop van de vrede is vooruit gestreefd, dat onze pogingen heeft toegejuicht, in de vreugde onzer overwinning gedeeld, onze gematigdheid bewonderd heeft en met ons in gemeenschap van belangen en beschaving staat.

Wij konden overal eene zoo levendige sympathie niet verhoopen. Latuschen is onze nationale koning, hetgeen nog nijmer geschied is, bijna even spoedig erkend als gekozen geworden. Tot dus verre was de oorlog het onyermiddelijk middel tot dergelyke eene erkenning geweest, en ieder nieuw gouvernement had den reem de slagvelden en de ratificatie der overwinning noodig gehad. De troon van *Lodewijk Philips*, door de grootmoedige gematigdheid van Frankrijk opgericht, is terstond door de verlichte gematigdheid van Europa erkend geworden, en daardoor is bewezen, dat de onderwinding der laatste tijden en vorsten en volken onderwezen heeft.

Het moet u echter niet verwonderen, mijne heeren, dat de groote schok welke bij ons plaats heeft gehad, elders terugkaatsende vrees ingeboezemd heeft en voortgaren heeft doen nemen.

De in een naburig land voorgevallen gebeurtenissen, hebben eenen algemeenen crisis doen duchten, en deze vrees verklaart de toerusting, met oogmerk van beveiliging en niet van aanval gedaan. Wij betnigen u, mijne heeren, en zullen van Frankrijk geloofd worden, dat wij, betrekkelijk deze toerusting, de meest gerustheid inboezemende en stelligste verzekeringen ontvangen hebben.

Deze verzekeringen zullen ons echter niet beletten, om ons in staat van verdediging te stellen. Gij zult dadelijk het bewijs daarvan bekomen; maar zij zullen ons roepen, om van onzen kant de grootste voorzichtigheid in onze betrekkingen aan te wenden, en die aan te raden aan alle degenen, welke bezuizen met de onze overeenkomen. De oorlog, mijne heeren, levert eene tramige en onheilspellende toekomst op; de kansen er van zonden vreeselijk zijn. Wij vreezen echter den uitlag er van voor ons niet. Het komt ons zelf, naar de geestdrift, welke alle Franschen bezielt, te oordeelen, voor dat de zaak der vrede danzelve nogmaals haar behoud zou te danken hebben. Maar deze wijze van de vrede te doen zegenen zou schillen en stroomen bloeds kosten; beter is het die met den vrede te doen zegenen.

Frankrijk zal niet duldend, dat het grondbeginsel der non-in-

(*) Dit zal ook wel hyperbolisch zijn. Onlangs gaf een der belgische bladen op, dat er een regiment kavalierie binnen Antwerpen was ingetrokken, hetwelk door deszelfs schone houding de bewondering had opgewekt. En wat heveel kavalieristen bestond dit regiment? Uit 18!!!

(†) In eene vorige zitting zelde een ander orator, dat het 15,000 man was. Nu op een duizend man of twaalf meer of min komt het in het Belgisch Congres ook niet op aan. Die daarop ziet is maar een knijsoer.

erventie geschonden worde (hier ging zulk een huld gejuich in de vergadering op, dat de minister verplicht was, deze woorden driemaal te herhalen; na deze derde herhaling ging hij voort, als volgt), maar zal ook trachten te beletten, dat een vrede geschonden zal worden, die bivaard zou hebben kunnen blijven.

Zoo de oorlog onvermijdelijk mogt zijn, moet het, ten aanzien der wereld, bewezen worden, dat wij denzelfden niet gewild hebben, maar dien alleen daarom hebben gevoerd, om dat men ons tusschen den oorlog en het verzaken onzer grondbeginselen geplaatst had. Wij zullen er des te sterker om zijn, wanneer wij, bij de kracht van wapenen, de overtuiging van ons goed regt zullen voegen.

Wij zullen derhalve voortgaan met onderhandelen en alles doet ons hopen, dat deze onderhandelingen gelukkig zullen afloopen; maar wij zullen ons al onderhandelende wapenen. Wij zullen, mijne heeren, binnen zeer korten tijd, behalve dat onze vestingen wel voorzien en in goeden staat van tegenweer zullen zijn, 500,000 wel gewapende, wel georganiseerde en goed gekommandeerde manschappen in het veld hebben. Een millioen nationale gardes zullen deze ondersteunen, en de koning zal zich, des noodig, aan het hoofd van het volk stellen.

Wij zouden goed aangesloten, sterk door ons regt en door de kracht onzer grondbeginselen, oprukken. Zoo de stormen op het gezicht van onze drie-kleuren losbarsten en zich tot onze hondgenooten verklaarden, zou zulks des te erger zijn voor hen, die dezelfde losgelaten hadden; maar wij zouden er, in de oogen der wereld, niet verantwoordelijk voor wezen.

Ik moet u, als minister van financiën, ook nog zeggen, dat de middelen, om de kosten van eenen oorlog te bestrijden, ons niet ontbreken zouden. Het budget, dat wij u zullen voordragen, zal u gewigtige verminderingen in de gewone uitgaven opleveren.

Wij zouden de 80 millioenen, waarmede de grootlasten verminderd zijn, voor de buitengewone uitgaven kunnen bezigen en het is u bekend, dat een inkomen van 80 millioenen een kapitaal van leening van 1,500 millioenen vertegenwoordigt. Wij hebben voor meer, dan drie duizend millioenen aan bosschen te verkoopen, die, in handen des gouvernementes, weinig opleveren, maar, in handen van particulieren, veel zouden opleveren. Wij zouden dus ontzaglijke hulpbronnen in geld hebben, om de hulpmiddelen, in manschappen, te ondersteunen, welke onze heldhaftige bevocht ons opleveren.

Maar, ik heb ook het u de volste overtuiging mijns gemoeds, dat vrede, in toekomst, waarschijnlijker, dan de oorlog, wij weten niet hoe dezelve gesloten kan worden, als Frankrijk en Engeland denzelfden willen, als andere groote mogendheden dien wensch hebben. Wij zullen derhalve voortgaan met onderhandelen, maar onderhandelen, door 500,000 man en een millioen nationale gardes ondersteund.

(Het einde van het verslag des ministers werd met groote toejuiching, zoo uit de zaal als van de tribunes, begroet.)

PARTICULIERE CORRESPONDENTIE.

ANTWERPEN, den 14den December.

Gisteren is de kaart van koopvaardij-schepen op de schelde weder geopend geworden; wel te verstaan, provisioneel, zoodlang de wapenschorsing duurt; de Kapitein Koopman, kommanderende Z. M. Korvet de Komeet, heeft, op last van den Generaal Chassé bij missive, er kennis van gegeven aan onzen militairen gouverneur, den generaal van der Smissen; zulks is dadelijk aan den handel bekend gemaakt geworden. De vreugd er over was groot; eene buitengewone drukte heerscht er sedert gisteren aan de Bassins, die sinds lang zoo stil en doodsch waren, dat alle handel er seker uitgestorven. Reeds is er een vaartuig uit Vlissingen aangekomen, aan welks boord zich de Kapiteins der verwacht wordende schepen bevonden; heden morgen zijn een groot getal loodsen vertrokken, en, zoo de wind niet tegenvalt, verwachten wij hen morgen met de schepen terug. Intusschen is men beducht dat de volentairen, onze zoogenaamde bevrijders, zich, bij de loosing der schepen, wat al te veel vrijheden verorloven zullen, immers 't is nog geen drie dagen geleden, dat zij in de buurt van het Basin geweldadigheden gepleegd en vreedzame lieden mishandeld hebben, zoo dat er een aantal gevangen gezet zijn; veel nochtans van hunne buitensporigheden moet er op rekening gezet worden van het volslagen gebrek dat zij aan alles hebben, zoo hebben zich de officieren van den generaal Mellinet beklagd, dat de helft der manschappen van hun korps, noch schoenen, noch broeken, noch hemden, noch kielen, ja zelfs geene geweren hadden! Intusschen is het vrijkorps van Foucau dat de troepen van Mellinet, op de Noord-Brabandsche grenzen heeft vervangen, vrij wat beter uitgerust en geëquipeerd waardoor er tusschen die twee benden eene groote afgunst bestaat. Op de

Ciadel gaat men voort met het verzenden van al het overtollige; gedurig komen kleine vaartuigen voor dezelve, waarin kanonnen, kruidwagens en dergelyke geladen worden; van het Vlaamsche hoofd heeft men zes metalen twaalfponders medegegeven; ook het materieel van het arsenaal, dat aan de Hollanders is gebleven, wordt al mede verzonden. Men erkent hier algemeen dat de Hollanders met een beleid en standvastigheid te werk gaan, waaraan de Belgen zich te voren geen denkbeeld hadden gemaakt en die hen juist daarom nu te meer tegenvallen.

GROOT BRITANNIËN.

Londen, den 4den December.

De Heer Cartwright, die tot nu toe, als een van de commissarissen der mogendheden, met de onderhandelingen te Brussel was belast, zal in die betrekking door lord Ponsombij, schoonbroeder van lord Grey, vervangen worden.

De prins van Lieven, ambassadeur van den keizer van Rusland, heeft dadelijk na zijne aankomst te Londen aan de conferentien ten aanzien der belgische zaken deelgenomen. -- Men verzekert dat hij zeer voldoende en vredelievende inlichtingen, omtrent de beweging der Russische troepen gegeven heeft.

De brandstichtingen hielden nog wel niet op, maar verminderden. Men nam van governementswege maatregelen, om op de geschikste wijze een einde aan dezelve binnen in het land te maken.

D U I T S C H L A N D.

WEIMAR, den 26 November.

Heden is de geheimraad Goethe alhier door eene ernstige bloedstorting gevaarlijk aangetast, en laat weinig hoop op zijn leven over.

WOLFFENBUTTEL, den 27 November.

Volgens de jongste berigten uit Brunswijk zijn de, hoofdzakelijk door de huzaren veroorzaakte oproerige bewegingen zonder nadeelige gevolgen geweest en het spoedig binnenrukken der burgergarde heeft dadelijk de rust hersteld.

D E N E M A R K E N.

KOPENHAGEN, den 20 November.

In de hertogdommen Sleswijk en Holsten, zijn ernstige oproerige bewegingen uitgebarsten, welke den 16den dezer, Frederik VII Koning van Denemarken, genoodzaakt hebben eene proclamatie, in de deensche en duitse taal, tegen deze onlusten uit te vaardigen.

T U R K I J E N.

ISLAND GANDIA, den 17den September.

Den 6den dezer heeft Soliman Pacha van Gandia, uit Konstantinopel de officiele tijding bekomen, dat de Sultan voor altijd en onvoorwaardelijk het bestuur van Creta aan den onderkoning van Egypte heeft afgestaan, welke verandering in het lot van dat ongelukkig land alle Turksche en Grieksche ingezetenen met vreugde vervulde. Drie spakiootsche opperhoofden, welke gedurende verscheidene jaren als gijzelaars gevangen gehouden waren, zijn in vrijheid gesteld.

De volgende regt hartelijke taal van Lejdens ingezetenen, verleen wij gaarne een plaatsje.

De Ingezetenen der stad Leijden, aan hunne op den 26 Oct. en 6 Dec. uitgetrokkene Schutterij.

Stadgenooten, Verdedigers onzer vrijheid!

Onder de merkwaardige oogenblikken van ons leven, zijn deze beiden de geringsten niet, waarin wij u zagen vertrekken, om voor onze vrijheid te gaan strijden. O! hoe bloedde ons het hart, toen wij u den laatsten afscheidsgroet zagen geven, aan uwe ouders, broeders, zusters, maagden en talrijke andere betrekkingen; en zij met ons, u daarin beantwoordden, toen wij hunne tranen zagen vloeijen, welke dit plegtige oogenblik en een zeker onaangenaam voorgevoel hun ontwong. Velen onder u gingen uit enkele belangeloosheid, uit zuivere liefde voor Vorst en Vaderland; het stille burgerleven met dat des krijgsmans verwisselen; anderen waren er door eene billijke wet toe verplicht, doch gingen met niet minder vuur dan de eersten. Ja, gij allen verliet ons met een blijmoedig hart, om die meenedigen, die zich aan geen eed noch wat bekreunen, het overschrijden hunner grenzen, en het bezoedelen van onzen dierbaren geboortegrond te beletten. En wat moeten wij nu doen? Moeten wij u misschien tot manmoedigheid aansporen? Neen, neen, dit behoeft geen Lejdenaar, wiens voorvaderen, hunne heilige stad, tot in den uitersten nood, tegen vreemd geweld, verdedigden; dit behoeft geenen Noord-Nederlander, wiens voorvaderen 80 jaren lang, hun goed en bloed opofferden, om zich aan vreemd geweld te onttrekken. Maar wij behoeven zoo ver niet te zoeken. Herinnert u slechts de velden van Waterloo, waar uwe vaderen, en walligt sommigen onder u, aan Europa deden zien, waartoe gij in staat waart, indien slechts de magtige hand der eendragt u verbond. En dit is het, edelmoedige beschermers van ons dierbaar vaderland, wat wij van u eischen. Zijt vereenigd gelijk onze voorouders waren; strijdt met het oog gevestigd op God, gelijk zij ook

gedag. vande ikank zat niet... Die God die altijd... getoond heeft als God van Nederland te zijn...

AAN DE REDACTIE DER BREDSCHEN COURANT.

Wienand kan meer dan ik overtuigd zijn van het ongepaste om, in het tegenwoordig tijdstip, van het gouvernement te verlangen... Het is thans geen tijd van overleggen, van beraamen, wikken en wegen van heilzame veranderingen en verbeteringen...

De Ontvanger der directe belastingen te Breda... der Directe Belastingen naar den Maatschap der Directe Belastingen... over de nog loopende dienstjaar voor deze stad...

De Ontvanger oornoemd B.E.K.K.E.R.S.

Went gevraagd in huur een GEMEUBILIEERD K.W.A.R.T.I.E.R. voor een fatsoenlijk stil huisgezin... Nader informatie hieromtrent bij de Uitgevers dezer.

En de nieuw geschied van den heer G.I.S.B.E.R.T. KAREL Grave van HOENDORP, getiteld: DE KONING. Wordt uitgegeven in 's Gravenhage bij A. K.L.O.O.T.S.

BROESE & COMP. te Breda, verlangen ten spoedigste eenen BEKWAAMEN LETTERZETTER... Bij bovengemelden zijn voorhanden: I. Nederlandsche Muzen Almanak voor den Jare 1831...